

slovo

2/2025
Jar

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

*Mládežnícka jarná víkendovka,
14.-16. február 2025, Batizovce*

Odkiaľ istota viery (1. Moj. 22, 1- 19)

■ Karolína Konopeusová

Vierou poslúchol Abrahám, keď ho (Boh) povolal, aby sa vystáhoval na miesto, ktoré mal prijať ako dedičstvo. Vystáhoval sa, a nevedel, kam ide... Vierou obetoval Abrahám Izáka, keď ho (Boh) skúšal. A jednorodeného priniesol obetovať, hoci prijal zaslúbenie, a bolo mu povedané: Po Izákovi bude sa volať tvoje potomstvo.

Židom 11, 8 a 17-18

Ak chceme odpoveď na tieto slová – odkiaľ istota viery – tak ako príklad na prvé miesto chcem dať práve muža viery.

Myslím na Abraháma, ktorý v poslušnosti voči svojmu Bohu putuje so svojim synom Izákom na vrch Mórija. Pred sebou vidí vrch, ktorý určil Boh za obetné miesto, berie drevo z pleca svojho sluhu a ukladá ho na Izáka, ktorého mal obetovať. Vykročil s pevným, hoci smrteľne zápasiacim rozhodnutím vykonať to, čo od neho žiada Boh. Otec a syn postavili oltár a pre Abraháma nastáva strašná chvíľa oznámiť Izákovi to, čo mu celou cestou zvieralo srdce, že totiž obeťou je sám Izák. Izák už nie je chlapec, je to mladík, ktorý, ak bude chcieť, môže v tomto odmietnuť poslušnosť otcovi. On však neobviňuje svojho otca z pomätenosti, ani sa nesnaží zmeniť jeho úmysel. Podrobuje sa, dôveruje láske svojho otca, a je si istý, že by nepriniesol túto strašnú obeť svojho jediného syna, keby to od neho nežiadal sám Boh.

Syn sa podrobuje, že bude obeťou, pretože dôveruje svojmu otcovi.

Nepripomína vám to niečo? Taktó v poslušnosti kráčal na golgotský kríž Ježiš. Abrahám, no ale aj Izák, sú pre nás práve príkladom toho, ako máme dôverovať Bohu, Jeho požiadavkám na nás, nech sú akokoľvek ťažké, bolestné a nezmyselné.

Abraháмова istota viery nás učí, že v našom živote nemáme mať nič také vzácne, čo by sme nedokázali obetovať pre živého Boha Hospodina.

A odkiaľ mal Abrahám tú istotu viery?

Práve v zaslúbeniach, ktoré mu dal Boh. To dokazujú aj slová, ktoré hovorí sluhom, keď ich necháva pod vrchom: „**Zostaňte tu i s oslom, zatiaľ ja a chlapec pôjdeme až ta, pokloníme sa Bohu a VRÁTIME SA K VÁM.**“

Narodenie Izáka ho presvedčilo, že Boh plní svoj sľub o veľkom národe. A Boh mu konkrétne povedal, že Izák bude praotcom tohto národa. Nie Izmael ani iný jeho syn, ale Izák. A Abrahám sa naučil, že Božie slovo je pravdivé. Ak Boh dá sľub, môžeme sa naň spoľahnúť. Spoliehame sa? Máme istotu viery ako Abrahám? ■

Verš mesiaca apríl

■ František Haško

Tu si povedali: „Či nehorelo naše srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ Lukáš 24,32

Možno ste už počuli výraz, že žijeme v postfaktuálnej dobe, teda že dnes už nie sú dôležité fakty, že nie je dôležitá pravda. Doba, keď pravda a fakty boli dôležité, tá už je vraj za nami. Post - faktuálna. Teraz sú vraj dôležitejšie naše pocity v danej chvíli. Nie je podstatné, čo je skutočne pravda. Pravda je, čo súhlasí s našim pocitom.

A nie je tomu divu. Situácia nie je jednoduchá. Nieкто by namietal a relativizoval, že situácia nikdy nie je jednoduchá, no zjavne, v rýchlom slede nasledujúce globálne zdravotné krízy, vojenské konflikty blízko aj ďaleko a vzrast politik, či politických "vodcov" tejto postfaktuálnej doby má za príčinu zvýšené nároky na ekonomiku, prichádza neistota. A situácia sa nerieši, keď naše pocity zakrývajú fakty a skôr sme ochotní veriť výmyslom.

Dvaja učeníci na ceste do Emauz boli podobne zmätení. Ich myšlienky rozrušovala neistota, ako sa mohla ich nádej, že Ježiš je aj ich Mesiášom, záchrancom, tak rýchlo zvrtnúť do tragédie. Ako mohol Ježiš umrieť, ak je Kristus? A ešte k tomu zvesti od niektorých žien, že Ježišova hrobka je prázdna? Nerozumeli, čo to znamená.

Vtedy sa k nim pripojil ďalší pocestný. Bol ním Ježiš, ktorý, ako dnes vieme, je bezpochyby najlepší "odborník". On mal odpovede na ich otázky. No evanjelista nemohol napísať jasnejšie, že Ježiš sa im

nedal poznať. Určite by ich vedel presvedčiť ľahšie a rýchlejšie, ak by sa im zjavil hneď. Lahko by zmenil ich pocit stratenej nádeje a zmätania. No On nemá toto v záujme. Ide na to zložitejšou cestou. Zahriakne ich nechápavosť a neporozumenie prorokov. Následne ich učí a ukazuje im, ako Písma predpovedali, že to, čo sa stalo, dáva absolútny zmysel, že Kristus musel umrieť, aby nás očistil. Poznať sa im necháva až potom, čo porozumeli. A vtedy si uvedomili, že ich zmätanie pominulo a išli to hneď oznámiť ostatným učeníkom.

Povieme si: dvaja učeníci na ceste do Emauz to mali jednoduché. Veď mali takého dobrého Učiteľa, niekoho, kto im všetko vysvetlil. No sledujme, ako to urobil. Nezmenil ich nepokojné srdce silou svojej osobnosti, ale poukázal na Písma. My ako evanjelici dobre poznáme Sola Scriptura ako jeden z princípov reformácie. Či ho používame správne, to je už iná otázka, no princíp zjednodušene vraví, že nepotrebujeme inú autoritu ako Bibliu, a hlavne nie takú autoritu, ktorá možno ani nemusí mať záujem naučiť nás pravdu o spasení, len presvedčiť naše pocity.

A možno tento princíp hľadania pravdy, a nie uspokojenia pocitov, môžeme uplatniť aj v tých dnešných, náročných časoch. ■

Viete o organe, že...?

■ Katarína Hašková

- je to klávesový dychový nástroj? Zvuk organu vytvára muzikant hraním na klávesy, čím sa vzduch vháňa do píšťal.

- klávesy nie sú iba v jednom rade, ako na klavíri? Klasický veľký organ má tradične tri alebo štyri rady klávesov, ktoré sú napojené na svoje píšťaly.

- okrem klávesov na ruky má organ pedále, ktoré takisto majú vlastné píšťaly? Okrem hrania rukami organista hrá aj nohami.

- ide o staroveký nástroj? Prvá zmienka o organe ako hudobnom nástroji s klávesmi a píšťalami pochádza zo starovekého sveta. Ctesibius z Alexandrie (285–222 pred Kr.) vynášiel a skonštruoval prvý vodný organ - hydraulus.

- jedným z najznámejších starove-

kých nálezov je organ z rímskeho tábora v Aquincu v dnešnom Maďarsku? Tento organ mal štyri rady po trinásť píšťal a hrala na ňom pravdepodobne Aelia Sabina, manželka rímskeho konzula menom Gaius Julius Viatorinus.

- organ bol obľúbený v Rímskej ríši počas obdobia cisárstva, a hralo sa na ňom aj v Byzantskej ríši počas celého obdobia stredoveku. Odtiaľ sa dostal do západnej Európy – byzantský cisár daroval jeden organ Pipinovi Krátkemu, otcovi Karola Veľkého, a organ si získal veľkú obľubu.

- v stredoveku došlo k „strate“ klávesov na organe? Namiesto klávesov boli tzv. linguae, čo boli akési zásuvky, ktoré sa vysúvali a vsúvali do vzdušnice a tak menili zvuk. Názov dostali po svojom tvare, ktorý pripomínal jazyky.

- jeden z mála detailných opisov chrámového organu zo stredoveku pochádza z 10. storočia z Winchesteru? Mních Wulfstan napísal, že organ mal 400 píšťal so 40

linguaemi a vzduch do píšťal vháňalo 24 veľkých mechov, ktoré obsluhovalo až 70 silných chlapov. Naraz naň hrali až dvaja mnísi, pretože linguae boli od seba pridaleko na to, aby na nich stíhal hrať iba jeden.

- v stredoveku mali prenosný organ? Mal veľkosť približne ako väčšia harmonika, dva rady píšťal, jeden až dva mechy z jednej strany píšťal a rad gombíkov (namiesto klaviatúry) z druhej strany. Jeden človek stláčal gombíky, kým

druhý vháňal mechom vzduch do píšťal.

- pedále sa stali súčasťou organu tiež v stredoveku? Vynašiel ich brabantský organár Louis van Valbeck v 14. storočí. Na ilustrácii z Theorica Musicae (1492) je zobrazený portatív aj s pedálom a klávesami širokými ako dľaň. Neskôr sa podarilo klávesy upraviť iba na šírku prsta. ■

*spracované podľa
internetových zdrojov*

**Manželský večer,
16. február 2025, Herľany**

2025 jar SLOVO 5

Veľká noc – pôvod sviatku

■ Ľuboslav Beňo

Veľká noc je bezpochyby **najväčším sviatkom celého kresťanstva**. Veď nám pripomína umučenie, smrť, ale aj a najmä **vzkriesenie nášho Pána** a Spasiteľa Ježiša Krista, ktoré sa udialo na židovský sviatok *Pesach* (pascha). Veľká noc vyjdenia Izraela z Egypta, opísaná v 2M 12, dostáva v Novej zmluve nový obsah – v prelomení moci smrti nad Božím Synom, ktorý je počiatkom vzkriesenia nasledovaným všetkými ľuďmi (1K 15,20-23). **Bez posolstva Veľkej noci kresťanstvo nemá zmysel**, preto je považovaná za najdôležitejší sviatok spomedzi všetkých, hoci Ježiš, ani apoštolovia ho nikde nekázali sláviť.

Spočiatku sa veľký deň zmŕtvychvstania pripomínal **každú nedeľu** – veď nedeľa je dňom zmŕtvychvstania, 1K 5,7 naznačuje možné pripomínanie si všetkých týchto udalostí každoročne práve na židovskú paschu. Nemáme nijaký doklad o tom, že by cirkev v prvom storočí svätila tento sviatok. Najstaršie svedectvo o tom možno nájsť až v polovici 2. storočia v apokryfnom spise *Epistola apostolorum* (znovuobjavenom na konci 19. storočia).

Veľmi skoro však došlo k **sporom o termín slávenia Veľkej noci**. Kresťania na východe – maloázijská a sýrska cirkev trvala na slávení **presne v 14. deň mesiaca nisánu** – počítali podľa židovského lunisolárneho kalendára, ktorý závisel aj od slnečného roka, ale aj mesačných cyklov s tým, že čas

od času sa musel vkladať špeciálny mesiac navyše. Ostatné cirkvi trvali na tom, že sviatok treba svätiť nie v presný deň, ale v **najbližšiu nedeľu po 14. nisáne**. Spor sa snažili riešiť viacerí biskupi, no neúspešne.

Ďalším **problémom bolo presné stanovenie mesiaca nisán**, ktorý Židia v sýrskej Antiochii a Židia v egyptskej Alexandrii svätili v niektoré roky inokedy kvôli pomerne svojvoľnému vkladaniu mesiaca navyše (pre tých, čo si hovejú v cudzích slovách – má to pekný názov: *interkalácia embolizmickeho mesiaca*), pričom niekedy preto takto židovský nisán predchádzal rovnodennosti.

Až **1. nicejský koncil** (325) podal záväzné rozhodnutie: **Veľká noc sa bude po celej cirkvi sláviť v nedeľu po prvom jarnom splne**, teda nemôže byť skôr ako 22. marca a neskôr ako 25.4. Pritom jarná rovnodennosť nevychádza z astronomickej rovnodennosti, ale z cirkvou stanoveného dátumu 21. marca. Zaujímavým dnes je, že na 22. marca pripadla Veľká noc naposledy v r. 1818 a najbližšie bude až v r. 2285; posledný možný dátum 25. apríla býva približne raz za sto rokov (1943, 2038, 2190).

Ďalší problém s termínom sviatku, ale nielen tohto, nastal ešte v r. 1583 od reformy **Gregora XIII.** so zavedením tzv. **gregoriánskeho kalendára**, ktorý ako pápežský odmietli východné cirkvi (spočiatku aj evanjelici) a dosiaľ

sa držia starého juliánskeho. Preto máme **u pravoslávnych oproti nám rozdielne dátumy Veľkej noci**, najčastejšie sú vzdialené od seba týždeň, niekedy aj celý mesiac (v r. 2021), a niekedy vychádzajú narovna (v r. 2025). **Svetová rada cirkví na summite** v Aleppe v Sýrii v r. 1997 navrhla zjednotenie oboch tradícií, dosiaľ bez výsledku.

V poslednej dobe sa objavujú **snahy Veľkú noc fixovať** podľa bežného (solárneho) kalendára a návrhy sú dostať ju čo najbližšie k 9. aprílu, pravdepodobnému historickému dátumu Kristovho zmŕtvychvstania.

Raz za 33 rokov sa stretnú v jeden termín sviatky kresťanskej Veľkej noci, židovského Pesachu a islamského Ramadánu. Naposledy v r. 2022 došlo v Jeruzaleme k zrážkam a zranených bolo 170 ľudí.

Zaujímavý je aj **názov sviatku**, v rôznych jazykoch sa nazýva v podstate celkom piatimi rôznymi spôsobmi (v niektorých jazykoch je variabilita):

1. Odvodený z **hebrejského slova** (פּסח) **PASCHA** – tak je asi vo väčšine jazykov sveta (latinsky, grécky, arabsky, francúzsky, španielsky, taliansky, kórejsky, nórsky, švédsky, rusky, poľsky, turecky...)

2. Odvodený z **gréckeho slova** (μεγάλη ημέρα) – **VELKÝ DEŇ**, resp. **VELKÁ NOC** (slovensky, česky, bulharsky, litovský, lotyšsky, ukrajinsky, arabsky, rusky, poľsky...).

3. Z pripomienky udalosti ohľadne Kristovho zmŕtvychvstania – **VZKRIESENIE** (arménsky, vietnamsky, gruzínsky, čínsky, japonsky, srbsky, chorvátsky).

4. Označenie ukončenia pôstneho obdobia – **KONIEC PÔSTU** (maďarsky, fínsky, estónsky).

5. **Iný pôvod** – napr. anglické **Easter** podľa staroanglického názvu jarného mesiaca (Ěosturmōnath) – rovnako aj nemčina (**Ostern**) a dánčina (**Ooster**); ale aj „**cudný sviatok**“ v perzštine či paradoxne **sviatok smrti** (Boha) v polynézskom jazyku na ostrove Tongo alebo **sviatok „pekného vajička“** v jazyku Chakasov v Rusku. ■

**Pozvánka Konferencia žien
ECAV - iŽena
„ROZKVITNI“**

24.5.2025, Žilina, Dom odborov

Pripravuje SEŽ ECAV v spolupráci
EMC ECAV

Prihlás sa:

[https://www.edumiscentrum.sk/
product/izena-2025-vstupenka/](https://www.edumiscentrum.sk/product/izena-2025-vstupenka/)

Bude to stáť za to ☺

Tichý týždeň

■ Ľuboslav Beňo

Tichý týždeň, veľkonočné trojdnie. 4. storočie s veľkým rozmachom cirkevného života (uvoľnenie po zrušení prenasledovaní kresťanstva) prinieslo mnohé zmeny aj do charakteru osláv Veľkej noci. Pôvodne slávené tri udalosti (smrť, vzkriesenie aj vstúpenie Pána) v jeden deň sa rozdelili, prípravný pôst predchádzajúcich dní sa stal samostatným prípravným týždňom na sviatok. Podľa rôznych tradícií dostal viaceré názvy - podľa alexandrijskej **Veľký týždeň**, podľa galikánskej **Strastný týždeň** (zrejme odtiaľ náš názov **Tichý týždeň**), podľa latinskej tradície **Svätý týždeň**. Zvláštne miesto v ňom najprv dostali posledné tri dni (tzv. *triduum paschalis*) - Veľký piatok (s bohoslužbou už vo štvrtok večer) ako deň popravy Pána, Biela sobota ako deň odpočinku v hrobe a Veľkonočná nedeľa vzkriesenia. Potom sa oslava rozťahla na celý týždeň, počnúc už Kvetnou nedeľou (vo východnej cirkvi už tzv. Lazarovou sobotou pred ňou) a jednotlivé dni týždňa dostali v cirkvi jednoduché označenie „veľký“. V latinčine niesli spočiatku označenia **Feria** (sviatok mimo nedele) s poradovým číslom, napr. Veľký piatok **Feria VI**.

Každý deň týždňa dostal svoje predpísané propriálne texty. V ľudovej tradícii sa zaužívali aj príznačnejšie mená. Pozrieme sa na prvé štyri dni.

Modrý pondelok. Pôvod názvu nie je celkom jasný, ale predpok-

ladá sa, že pomenovanie dostal v Nemecku podľa (síce) fialovej farby rúcha a neskôr sa ujal aj ako označenie pondelka, v ktorom sa nepracovalo. Typickým evanjeliom čítaným v tento pondelok bol J 12,1-9 o pomazaní v Betánii, prípadne vo východných cirkvách Mt 21,18-22 o uschnutom figovníku, symbole súdu, ktorý postihne každého, kto neprináša ovocie hodné pokánia, no ešte viac sa tam hovorí o starozmluvnom Jozefovi, v ktorom vidí cirkev predobraz Krista.

Sivý utorok. Tento názov je typický pre našu oblasť, aj pôvod tohto pomenovania je nejasný - od zvyku vymetania komínov a domácností v tento deň (sivá farba prachu), až po šedivosť dňa v porovnaní s ostatnými dňami. Niekde ho nazývajú aj žltým utorkom s ešte menej opodstatnenou etymológiou (žltá farba jarného slnka). Vo väčšina sveta sa volá - ako iné dni týždňa - veľký. Ako evanjelium sa často používal J 12,20-36 - predpoveď Ježiša o vlastnej smrti, v tridentskej omši sa v utorok čítal pašiový príbeh podľa Markovho podania.

Škaredá streda. Takto sa niekedy označuje aj popolcová streda na začiatku pôstu, no viac sa priraduje k strede tichého týždňa. Pomenovanie dostala od typického predpísaného evanjelia L 22,1-23.53 o Judášovej zrade. V tridentskej omši sa v tento deň čítal pašiový príbeh z podania evan-

Rómska mládež, Rankovce

jelistu Lukáša. V niektorých tradíciách dostal tento deň aj názov krivá streda, alebo streda zrady, najčastejšie však Veľká streda.

Počas tohto dňa sa v niektorých cirkvách (aj protestantských) koná špeciálna *liturgia tenebrae* (tmy) so zapálenými pätnástimi sviečkami a čítaním pašii, sviečky sa postupne zhášajú, až ostane svietiť úplne posledná (Ježišova), napokon sa zhasne aj tá. Miestnosť sa ponorí do tmy (prípadne úplného šera), zaznie hlasný zvuk (tzv. strepitus), ktorý symbolizuje zemetrasenie pri smrti Krista. Zvukom môže byť hlasné zatvorenie knihy, alebo aj zvolanie liturgov. Zhromaždenie sa rozchádza bez požehnania v úplnej tichosti. Liturgia tenebrae sa miestami presunula až na štvrtok, na piatok, alebo sa rozdelila na všetky tri dni.

Prvé tri dni tichého týždňa sa v našej cirkvi na Slovensku nesvätili, nie sú uvedené ani v našich najstarších agendách.

Zelený štvrtok. Tento deň požíval v cirkvi vždy veľkú vážnosť pre pripomienku ustanovenia Večere Pánovej. V histórii mal veľa názvov – najstaršie: *Dies Coenae Domini* (Deň Pánovej večere), *Dies Natalis Calicis* (Narodeniny kalicha), *Dies Mysteriorum* (Deň tajomstiev), v anglofónnej oblasti názov *Maundy Thursday* pochádza z latinského *Dies Mandati*, deň prikázania, pričom sa myslí prikázanie lásky dané Ježišom a v tento deň sa od 7. storočia praktizoval obrad umývania nôh.

Pomenovanie Zelený štvrtok má trochu komplikovanejšiu etymológiu: Je kalkom, doslovným prekladom nemeckého slova **Gründonnerstag**, ktoré vzniklo

z pôvodného názvu dňa *Greindonnerstag* (plačlivý). V tento deň sa v ranej cirkvi konalo zmierenie verejných hriešnikov, hriešnici prichádzali s plačom a deň preto dostal názov plačlivý štvrtok. Nemecký názov však bol skomolený na Zelený štvrtok, tu niekde vzniká aj preklad do latinčiny *Dies viridium* (zelený deň) a takto prešiel názov aj k nám. V rímskokatolíckej cirkvi sa od r. 2021 tento deň nazýva *Štvrtok svätého týždňa*.

V starej cirkvi sa na Zelený štvrtok konali tri bohoslužby: 1. na zmierenie hriešnikov; 2. na posvätenie oleja a 3. na špeciálnu pripomienku Večere Pánovej. Prvé dve boli časom vynechané (prvá niekedy v 6. storočí, druhá na synode v Tolede r. 400), ostalo iba typické pripomínanie si tretej príležitosti s veľkou vážnosťou a slávnosťou. Na mnohých

miestach sa kvôli zvýrazneniu obsahu bohoslužby konali večer.

Propriálne texty Zeleného štvrtka začínajú introitom Ž 67,2 s prosbou o Božiu milosť k hriešnikom, evanjelium J 13,1-15 je o umývaní nôh a epištola 1K 11,20-32 (v našich agendách skrátaná až na 23-26) o ustanovení Večere Pánovej.

V Tranovskom kancionáli je k tejto príležitosti odporučených päť piesní, z nich sa iba jedna (ES 112) dostala do súčasného spevníka.

V rôznych oblastiach vzniklo veľa liturgických ľudových tradícií spojených s týmto dňom, u nás (najmä v rímskokatolíckom prostredí) zväzovanie zvonov, ktoré sa rozozvučia až v nedeľu. Nahrádzajú ich rapkáče. V niektorých krajinách (najmä bývalé španielske a dánske kolónie) majú na Zelený štvrtok štátny sviatok. ■

**Stretnutie seniorov,
30. marec 2025, Herľany**

Malé zázraky s Bohom

■ Katarína Hašková

Poznáte to – ste v meste, potrebujete sa presúvať na rôzne miesta, či už navštíviť ambulanciu lekára, alebo ísť na nejaký úrad kvôli rôznych záležitostiam. Ako sa tam ale dostať? Mnoho ľudí má auto, a sústavne bojuje s nedostatkom parkovacích miest. Druhou možnosťou je, samozrejme, mestská hromadná doprava. Skúsenosti s ňou sú... rôzne.

Každodenný život je plný drobných, možno nepodstatných momentov, ktoré zanikajú v našich mysliach kvôli iným, dôležitejším udalostiam. Stačí však len mať otvorené oči a vnímať veci okolo nás. Denne cestujem MHD, nielen do práce a naspäť, ale aj všade, kam práve potrebujem (ak práve nejdem pešo). Práve s MHD som zažila pár momentov, ktoré by mohol niekto nazvať náhodou, no ja to tak nevidím.

Potrebovala som niečo vybaviť. Išla som z práce, a samozrejme, to znamená, že som nemala veľa času do zatvorenia pobočiek. V mysli som si vyskladala plán, čo kedy kam ako, no nebola som si istá, či sa to podarí. Prvá električka, ktorú som stihla z práce do mesta, to išlo bez problémov podľa plánu. Po prvej zastávke v banke nasledoval ďalší bod programu, odkiaľ som sa zrazu potrebovala presunúť veľmi

rýchlo na mierne odľahlejšie miesto, mimo centra. Už som začala ľutovať svoje nohy dopredu, keď ti ho zrazu – električka, ktorá ma odviezla polcesty. Prechádzka tam a naspäť ma priviedla opäť na zastávku električky, ktorá ako keby išla presne podľa môjho harmonogramu. Na počudovanie aj pracovníčky banky som prekvapivo stihla v ten istý deň doniesť potrebné tlačivo pred tým, než zavreli pobočku.

Náhoda?

Tento jeden zážitok nie je ojedinelý. Podobný som mala pred pár dňami opäť – keď som dobehla na autobus, ktorý meškal, a predsa ma šofér počkal na zastávke a otvoril mi dvere. Ešte aj prestup na električku ako keby bol vypočítaný tak, aby som to stihala.

Neverím, že sú to len zhody okolností, a ja som si to určite takto nevedela vypočítať. Je to pre mňa taký malý dotyk, okamih stretnutia s Otcom, ktorý sa o mňa stará. Aj v takých maličkostiach, ako je prispôsobenie či nastavenie MHD tak, aby som stihla to, čo potrebujem.

Na to, aby sme vo svojom živote videli Boží dotyk, skutočne nie je potrebné veľa. Len mať otvorené oči a vnímavé srdce. ■

Dobrá káva

Spolužiaci z vysokej školy mali po pár rokoch už každý svoju prácu a napredovali vo svojej kariére. Jedného dňa sa dohodli, že by bolo fajn, aby sa stretli a išli pozrieť ich profesora, ktorý bol už toho času na dôchodku.

Počas ich návštevy sa ich debata po chvíli zvrtila na sťažnosti na stres v ich práci, ale aj osobnom živote. Profesor ich pozorne počúval a za okamih sa spýtal: „Dá si niekto z vás šálku dobrej kávy?“

Všetci súhlasili, a tak sa profesor odobral do kuchyne pripraviť kávu a poháre. Po chvíli priniesol veľkú konvicu a niekoľko rôznych pohárov. Boli porcelánové, kryštálové aj plastové. Niektoré vyzerali draho a luxusne a iné zase veľmi lacno a obyčajne.

Profesor ich vyzval, aby sa obslúžili sami. Povyberali si teda poháre a naliali kávu. Keď mal každý v ruke svoj pohár, profesor povedal:

„Všimnite si, že všetci ste si vybrali krásne a draho vyzerajúce poháre, zatiaľ čo tie obyčajné a lacné zostali na tácke. Všetci chcete pre

seba len to najlepšie a hoci je to prirodzené, je to aj váš najväčší životný problém. Je to zdroj vášho každodenného stresu v práci i doma. Buďte si istí, že pohár samotný nepridáva káve vôbec nič na kvalite. Pohár je len niečo, čo je v niektorých prípadoch veľmi drahé a v niektorých prípadoch skrýva, čo pijeme. To, čo ste skutočne chceli, bola IBA dobrá káva a nie pohár, z ktorého ju budete piť. Podvedome ste však išli všetci po tom najlepšom pohári a začali ste sa obzerať, aké si vybrali tí ostatní a porovnávať ich.

Život je ako tá káva. Vaša práca, peniaze a postavenie v spoločnosti sú poháre. Sú to iba NÁSTROJE, ktoré pomáhajú život prežiť. Žiadny pohár vám nezabezpečí, aby ste prežili kvalitný a šťastný život. Tí najšťastnejší ľudia nemajú to najlepšie zo všetkého, ale dokážu zo všetkého, čo majú, urobiť to najlepšie.

Žite jednoducho. Milujte veľkoryso. Buďte starostliví. Hovorte láskavo...a jednoducho si vychutnávajte svoju kávu.“ ■

*Brigáda pri príprave dreva a vyhrabávaní farskej záhrady,
29. marec 2025, Rankovce*

Betezda

■ Zlatica Oravcová

Pri nohách Tvojich stúliť chcem sa, Pane,
úponkom viery v Tvoje srdce siahnúť,
kde zachytí ma láska odveká –
kde zachytí ma sväté zmilovanie,
mňa – kajúceho človeka.

Chcem čuť Tvoj hlas a Tvoje volanie,
keď dlho čakať – tridsaťosem rokov
na zdravie, na blízkosť Tvojho jasu –
a nemôžem sa zbaviť ťažkých okov,
keď ruky vystreté ku modlitbe sa trasú –
to moja Betezda je, Kriste,
keď Ty mi podáš ruku!

Ja vstanem a – pôjdem za Tebou...
Ty Boh si a človek – moje útočisko!
Keď Teba mám,
zem spieva
a nebo – Tvojou sa skveje velebou!

Február a marec v našom cirkevnom zbere

■ Váš farár

Do nového roka sme sa zahryzli vo viacerých mimoriadnych aktivitách nášho cirkevného zboru. Okrem pravidelných nedelňých bohoslužieb, v pôste aj večerní, ako aj večerní na malých fíliách, besiedok, konfirmačnej prípravy, mládeže, chlapčenskej skupinky, tímu vedúcich mládeže, spevokolu, rodiniek, stretnutí s Deborahou, biblických hodín, rómskej misie v Rankovciach, Čakanovciach aj Bačkovíku, pomoci ukrajinským odídencom i nemocniciam organizovanými zbierkami pripomeneme najmä tieto:

- 1.2. – celoslovenská konferencia iMuž v Žiline, z nášho cirkevného zboru celkom 8 bratov, z toho dvaja pri organizácii konferencie
- 2.2. – filiálne konventy v Bačkovíku a Boliarove,
- 9.2. – výročné presbyterstvo na fare
- 14.-16.2. – mládežnícka jarná víkendovka v Batizovciach
- 16.2. – manželský večer v Herľanoch, hostia: manželia Gdovinovci z Mníška nad Hnilcom,
- 18.2. – revízny výbor
- 22.-23.2. – prespávačka mládeže

na fare

23.3. – výročný zborový konvent, Rankovce

6.3. – stretnutie rómskych dorastov z Rankoviec, Čakanoviec a Bačkovíka na fare

7.3. – teambuilding vedúcich besiedok v Herľanoch

22.3. – inštalácia seniora J. Hrušku a seniorátny konvent vo Vyšnej Kamenici

29.3. – brigáda pri príprave dreva a vyhrabávaní farskej záhrady, 27 brigádnikov

30.3. – stretnutie seniorov v Herľanoch

Pomerne veľa všelijakých aktivít, z čoho sa tešíme. Snáď si každý môže nájsť svoje spoločenstvo, tak je to dobre. Pozývame všetkých a ďakujeme tým, ktorí všetko organizujú a pripravujú.

Počas februára sme sa spomedzi členov nášho spoločenstva rozlúčili v Čakanovciach 10.2. a s bratom Františkom Sabom, 75-ročným a 17.2. v Rankovciach s Aladárom Horváthom, 63-ročným. Zarmúteným pozostalým prajeme Božie požehnanie a potešenie. ■

*Inštalácia seniora J. Hrušku,
22. marec 2025, Vyšná Kamenica*

Biblia pre deti: Jákov - podvodník, 1. časť

Biblia pre deti
uvádza

Jákov Podvodník

1

Poslal Boh niekedy dieťa do vašej rodiny? Aké vzrušujúce! Izák a Rebeka museli byť dvojnásobne radostní. Boh im mal dať dvojičky.

2

Deti sa hýbali v Rebekinom lone. Keď sa modlila, Boh povedal, že jej dvaja synovia povedú dva národy a mladší bude väčší. Zvyčajne bol väčší prvorodený. Nakoniec sa deti narodili.

3

Dvojičky neboli rovnaké. Ezáv, starší chlapec, bol veľmi chľapatý a vyrástol na zručného lovca. Jakub mal hladkú pokožku a rád pracoval okolo domu. Otec Izák mal najradšej Ezáva. Matka uprednostňovala Jakuba.

4

Jedného dňa bol Ezáv hladný. "Daj mi jedlo," povedal Jakubovi. "Predaj mi svoje prvorodenstvo," žiadal Jakub.

Ezávovi nezáležalo na Božích sľuboch pre prvorodeného. Urobil dohodu s Jakubom. Teraz mal Jakub viesť rodinu, keď ich otec zomrie.

5

Boh prehovoril k Izákovi jednej noci. "Ja som Boh tvojho otca, Abraháma. Som s tebou. Požehnám tvojich potomkov." Hoci Izák uctieval Boha, jeho syn Ezáv si vzal dve manželky z Chetitov, národa, ktorému na Bohu nezáležalo.

6

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
MAREC APRÍL MÁJ 2025

Služby Božie

Nedele	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Večera Pánova	6. a 18. apríl, 4. máj, 1. jún
Večierne - podľa dohody	Ďurďošík, Trstány, Herľany
Detská besiedka	PI 17:30 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava	SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rómska misia Rankovce	UT 18:00 konfirmačná príprava ST 17:00 besiedka ST 18:30 mládež
Rodinky	19:00 každá 2. sobota Bačkovík
Štúdium Biblie	18:00 2. pondelok Rankovce
Stretnutia s Deborou	19:30 1. pondelok, info web / FB
Spevokol	ST 19:00 Rankovce

Pozývame:

Rodinné služby Božie so skúškou konfirmandov, 27.4.2025
Konferencia Modlitebného spoločenstva, Badín, 8.-11.5.2025
Konferencia iŽena, Žilina, 24.5.2025
Dištriktuálny deň, Prešov, 1.6.2025
Výstup na Rankovské skaly, opekačka na fare, 8.6.2025

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková **Grafika:** František Haško ml.
Ročník: XXIX. **Číslo:** 2 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45
Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk